

Viata Creștină

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească † Anul IV, Nr. 7 (116)

poienita.iasi.mmb.ro

24 februarie 2013

Evanghelia și Apostolul

În **Duminica a 33-a după Rusalii (a Vameșului și Fariseului)** se citește **Evanghelia** de la **Luca 18, 10-14**, iar **Apostolul** din **II Timotei 3, 10-15**.

Sinaxar

În această zi pomenim **Întâia și a doua aflare a cinstului cap al Sf. Ioan Botezătorul**.

Întâia și a doua aflare a cinstului cap al Sf. Ioan Botezătorul

Din Sfânta Evanghelia cunoaștem că Irod, la un ospăț prilejuit de sărbătorirea zilei sale de naștere, a poruncit tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul, la cererea Irodiadei. Ioan îl muștrase pe Irod pentru traiul lui nelegiuit cu Irodiada, care era soția fratelui său. În ura ei de moarte, Irodiada a sfătuit-o pe Salomeea, fiica ei, care dansase și plăcuse oaspeților și îndeosebi lui Irod, să ceară de la acesta capul Botezătorului ca răsplătă. Pentru că se temea că Botezătorul ar putea învia dacă trupul ar fi fost îngropat alături de cap, Irod nu a dat ucenicilor decât trupul sfântului, care a fost îngropat în Sevastia. Capul a fost îngropat de Irodiada în curtea sa, la mare adâncime.

Potrivit tradiției, Sfânta Ioana, femeia dregătorului lui Irod, este cea care a luat capul Sfântului Ioan Botezătorul din curtea Irodiadei și l-a îngropat la Ierusalim, în muntele Eleonului, într-un vas de lut. Aceasta e socotită **cea dintâi aflare a sfântului cap**. După un timp, un proprietar bogat și slăvit a crezut în Hristos, și lepădând poziția socială și toată deșertăciunea acestei lumi, s-a făcut monah luându-și numele de Inochentie. Ca monah, el s-a sălășluit chiar la locul unde se afla îngropat capul Botezătorului Ioan. Dorind să-și zidească o chilie, el a săpat adânc și a descoperit un vas de pământ în care se afla un cap, ce prin descoperire dumnezeiască a aflat că este al lui Ioan Botezătorul. El a cinstit cu evlavie acele sfinte moaște, apoi le-a îngropat la loc acolo unde le-a găsit. Capul Sfântului Ioan Botezătorul a fost prezent aici până în vremea Sfinților Împărați Constantin și Elena, când, prin doi monahi, cinstitul cap a ajuns la Emesa, în Siria, la un olar. În anul 453, episcopul Uranie al Emesei, l-a așezat în biserica din această cetate. Aceasta este socotită **a doua aflare a cinstului cap al Botezătorului**.

Amintim că în timpul luptei împotriva sfințelor icoane, capul Sfântului Ioan a fost îngropat la Comane, de unde a fost adus în Constantinopol, de către Sfântul Ignatie (860), în vremea împăratului Mihail. Aceasta este cea de-a treia și cea din urmă aflare a cinstului cap.

Începutul Perioadei Triodului

Zilele de miercuri și vineri din prima săptămână a Triodului sunt zile cu harți, în care nu se postește.

În Biserica Ortodoxă, a început perioada Triodului. Numită și „*perioada prepascală*”, Triodul precede perioada Pentecostarului și urmează unui alt interval, cel mai lung din anul bisericesc, Octoiul. Cuvântul „*triod*” provine din limba greacă.

„Etimologic privind, *tria* în limba greacă înseamnă *trei*, *odă* înseamnă *cântare*, *trei cântări*. Denumirea aceasta este dată de fapt de Sfântul Teodor Studitul pentru că (...) în perioada aceasta până la Săptămâna Mare el a alcătuit un set de tropare de condace și icoase numindule *tri ode*”, după cum a precizat pentru TRINITAS TV pr. Lect. Dr. Mihai Marian de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din București.

Triodul ține 10 săptămâni, de la Duminica Vameșului și a Fariseului până în Sâmbăta Mare.

„Toată această perioadă a Triodului este structurată în două, sau în trei, dacă privim cu mai multă acrivie. Perioada de pregătire a Sfântului și Marelui Post, perioadă care începe cu *Duminica Vameșului și Fariseului* și se sfârșește cu *Duminica Izgonirii lui Adam din Rai*, sau *Duminica Brânzei* cum este numită în popor; perioada propriu-zisă a postului începând cu lăsata secului de brânză până la *Duminica Floriilor și Săptămâna Mare* care este o săptămână specifică și plină de frumuseți duhovnicești (...), o săptămână care îndeamnă pe credincios să se apropie cu mai multă râvnă și cu mai multă pocăință spre sărbătoarea sărbătorilor, Paștele Domnului”, a mai spus Părintele Mihai Marian.

Perioada Triodului este singura perioadă a anului liturgic în care se oficiază toate cele trei Sfinte Liturghii ale Bisericii Răsăritene. Totodată, cântările din cadrul slujbelor sunt speciale.

„Începând cu *Duminica Vameșului și Fariseului* ascultăm la Utrenie o cântare foarte frumoasă *Ușile Pocăinței*... În prima Săptămână a Sfântului și Marelui Post observăm *Canonul Sfântului Andrei Criteanul*, un canon plin de pocăință în care creștinul spune de fiecare dată *Miluieste-mă Dumnezeule Miluieste-mă*. Specifică acestei perioade este Liturghia Darurilor Mai Înainte Sfințite, o liturghie plină de taină, (...) sunt prezente în perioada Triodului metaniile sau sta-

rea aceasta de prosternare a credinciosului prin care mărturisește moartea cu Hristos și Învierea cu Hristos”, după cum a mărturisit părintele Mihai Marian.

Necesitatea postirii ca pregătire trupească și sufletească pentru întâmpinarea praznicului Învierii Domnului și de folos pentru mântuire a apărut încă din Biserica primară. Însă durata acestui post al Păresimilor s-a stabilit treptat:

S-a pornit inițial de la câteva zile de postire (dat fiind faptul că primii creștini erau permanent într-o stare de trezvie, așteptând Parousia – A Doua Venire a Domnului – încă de atunci);

S-a continuat cu generalizarea „postului Săptămânii Mari” (la sfârșitul sec. III);

Apoi generalizarea practicii Postului Paștelui de 40 de zile, în lumea creștină, pe lângă postul Săptămânii Mari (sec. IV), rămas distinct (cf. cu Epistolele festale ale Sfântului Atanasie cel Mare, scrise în perioada 329 – 347).

Extinderea perioadei de postire s-a făcut atât din râvna credincioșilor, cât și în conformitate cu necesitățile vremii, pe măsura ieșirii Bisericii din perioada persecuțiilor și ca o dorință a creștinilor de a nu se lăsa copleșiți de „duhul lumii”.

Duminicile Triodului (trei pregătitoare și șapte de post propriu-zis, între care prima este „a brânzei” și ultima este Săptămâna Mare): *Duminica Vameșului și a Fariseului*; *Duminica Fiului Risipitor*; *Duminica Înfricoșătoarei Judecăți*; *Duminica Izgonirii lui Adam din Rai*; *Duminica Ortodoxiei*; *Duminica Sfântului Grigorie Palama*; *Duminica Sfintei Cruci*; *Duminica Sfântului Ioan Scărarul*; *Duminica Mariei Egipteanca*; *Duminica Floriilor*.
(Sursa: basilica.ro)

Cum să ne purtăm în sărăcie?

Dacă ești sărac, adică dacă ești harnic și în ciuda tuturor strădaniilor tale de-abia obții cele necesare hranei zilnice pentru tine și pentru copiii tăi, atunci suportă-ți sărăcia cu resemnare.

Suportă această situație cu calm cât timp îi va plăcea Domnului; chiar până la moarte dacă așa îi va plăcea Lui. Fii întotdeauna vesel, nu te mâhni, nu murmura și mai ales nu deznădăjdui, indiferent cât de mult s-ar agrava sărăcia și cât de mult s-ar prelungi.

Și mai ales ferește-te să folosești vreun mijloc contrar voinței Lui Dumnezeu pentru a te salva din sărăcie. Nu numai că nu trebuie să te folosești de vreun furțișag sau de vreo înșelăciune, o acaparare de bunuri materiale și așa mai departe, dar, cu excepția unor cazuri extreme, să nu ceri nici milostenie.

Înțeleptul Solomon spune: „viață cerșetoare să nu trăiești; mai bine să mori decât să ceri” (Eccl. 40, 28). Pentru a putea să suporti mai ușor această stare în sufletul tău, este bine să faci următoarele:

1 Adu-ți aminte neîncetat cuvintele Duhului Sfânt: „Domnul sărăcește pe om” (I Regi 2, 7). Dar când Dumnezeu ne așează într-o anumită condiție materială o face pentru că ne poate mântui mult mai ușor în acea condiție decât în alta. Căci Dumnezeu nu dorește decât să ne mântuiască (I Tim. 2, 4) și tot ce face cu noi este să ne înlesnească mântuirea.

2 Nu uita niciodată că „Dumnezeu nu va îngădui să fiți ispițiți mai mult decât puteți” (I Cor. 10, 13) și că „El este întotdeauna aproape de tine”, ca să te ajute (Mt. 28, 20). Nu te va uita niciodată și nici nu te va părăsi. Nici o mamă nu își va uita rodul pântecelui ei, cu atât mai puțin Dumnezeu, căci El însuși afirmă, prin gura prorocului: „chiar când ea (femeia) îl va uita, Eu nu te voi uita pe tine” (Is. 49, 15). Așadar, dacă nu vei deznădăjdui în sărăcia ta, Dumnezeu fără îndoială te va duce spre mântuire la viața veșnică.

3 Ori de câte ori este posibil, adu-ți aminte de sărăcia Mântuitorului. El este Dumnezeu; totul este al Lui: ce se află în cer, pe pământ, în pământ, sub pământ, și cu toate acestea El a trăit pe pământ în totală sărăcie, așa cum El însuși spune: „vulpile au vizuini, păsările cerului cuiburi, dar Fiul Omului n-are unde să-și plece capul” (Lc. 9, 58). Cu ce scop a trăit în sărăcie? Cu siguranță ca să ne facă și pe noi să acceptăm sărăcia cu seninătate și să fim mulțumiți cu ceea ce este absolut necesar pentru întreținerea vieții; căci sărăcia, după cum spune Sfântul Ioan Gură de Aur, duce mai repede la evlavie decât bogăția.

4 Adu-ti aminte adesea de mult-suferitorul Iov, pe care Sfântul Apostol Iacov îl dă exemplu de răbdare. Iov era cu totul sărăcit. Și-a pierdut turmele, slugile, copiii și el a spus: „gol am ieșit din pântecul mamei mele și gol

mă voi întoarce în pământ! Domnul a dat, Domnul a luat; fie numele lui Dumnezeu binecuvântat!” (Iov 1, 21). Iar când a fost lovit de o boală distrugătoare și necruțătoare, când cei mai apropiați prieteni și soția lui îl batjocoreau, chiar și atunci nu și-a pierdut răbdarea, ci a spus liniștit tuturor: „Ce? Dacă am primit de la Dumnezeu cele bune, nu vom primi oare și pe cele rele?” (Iov 2, 10).

5 Adu-ți aminte cât mai des cu putință că cei mai mulți sfinți și-au petrecut viața în sărăcie. Sfântul Apostol spune despre majoritatea sfinților din Vechiul Testament că „privegeau în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strămtorări, rău primiți (de care lumea nu era vrednică!), au rătăcit în pustie și în munți și în peșteri și în crăpăturile pământului” (Evr. 11, 37-38). În Noul Testament, după cum se știe, cei mai aleși oameni și-au petrecut viața în mare sărăcie: toți sfinții apostoli, toți episcopii, toți preoții, toți locuitorii deșertului. Mulți dintre aceștia din urmă nu aveau nici haine ca să-și acopere goliciunea trupului și trăiau doar cu ierburi și lăcuste.

6 Dacă în sărăcia ta ești apăsător și de alte necazuri, nu-ți pierde nădejdea, ci încurajează-te cu gânduri sfinte. Iată un exemplu. Te urăsc sau te disprețuiesc oamenii. Tu să gândești așa: ce importanță are? Domnul și Mântuitorul meu era Dumnezeu și a fost urât și disprețuit de oameni, dar asta nu L-a micșorat deloc. Nu trebuie să îndur eu ura și disprețul, când Dumnezeu spune: „fericiți veți fi când vă vor urî” (Lc. 6, 22)?

Te asuprește cineva și te insultă? Gândește-te: ce însemnătate are? Pe cine au asuprit și au insultat mai mult decât pe Domnul Însuși? În cele din urmă, L-au asuprit și batjocorit până într-atât încât L-au răstignit. Dar ce a pierdut El prin asta? Pentru răbdarea Lui, Tatăl L-a înălțat până acolo încât, în numele Lui, „tot genunchiul să se plece... al celor cerești și al celor pământești și al celor de dedesubt” (Fil. 2, 10).

Gândește mai departe: „dacă oamenii nu disprețuiesc și nu umilesc pe cineva, cum poate acela să-și exerseze smerenia? Dacă nu-l insultă, cum poate el să învețe răbdarea, blândețea și așa mai departe?”

7 În sfârșit, să te gândești mai des la binecuvântări cerești de care cu siguranță te vei bucura dacă vei îndura cu răbdare sărăcia până la capăt. Săracul la care se referă Dumnezeu în Evanghelie a fost aproape cel mai sărac om de pe pământ și ce strălucitor sfârșit a avut! Îngerii l-au luat și i-au dus sufletul în sânul lui Avraam. Acolo situația s-a schimbat deodată. Nu avusese nici cea mai mică bucurie toată viața, iar acum se desfată în cea mai deplină, nesfârșită și veșnică bucurie.

Același lucru se va întâmpla și cu tine: nu vei suferi mereu, ți se pregătește o răsplată, iar răsplata crească pentru credințios nu se poate compara cu nici o suferință de pe pământ. Sfântul Apostol spune că „pătimirile vremii de acum nu sunt vrednice de mărirea care ni se va descoperi”. „Cele ce ochiul n-a crezut și urechea n-a auzit și la inima omului nu s-au suit, pe acestea le-a gătit Dumnezeu celor ce-L iubesc pe El” (I Cor. 2, 9).

Mitropolitul Grigorie al Sankt Petersburgului
Sursa: *bibliazilnic.ro*

Publicație editată și distribuită gratuit de:

Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”
Poienita - Protopopiatul Pașcani

Adresa:

sat Hârtoape, com. Vânători, jud. Iași, cod poștal 707578

Concept grafic: **Pr. Marius-Ionuț Tabarcea**

Tel: 0745 77 64 56

email: parohia.poenita@yahoo.ro

web: <http://poienita.iasi.mmb.ro>

www.facebook.com/parohiapoenita